

Z A K O N
O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUSKE
FEDERACIJE

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije, sačinjen 21.oktobra 2011. godine, u Moskvi, u originalu na srpskom, ruskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUSKE FEDERACIJE

Vlada Republike Srbije i Vlada Ruske Federacije, u daljem tekstu "strane ugovornice",

Imajući u vidu da su Republika Srbija i Ruska Federacija članice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu, 7. decembra 1944. godine,

U želji da zaključe Sporazum radi razvoja vazdušnog saobraćaja između teritorija svojih država i dalje, dogovorile su se o sledećem:

ČLAN 1.

Definicije

1. Izrazi upotrebljeni u ovom sporazumu imaju sledeća značenja:

a) „Konvencija“ - Konvencija o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorena za potpisivanje u Čikagu, 7. decembra 1944. godine, a obuhvata i svaki Aneks usvojen prema članu 90. Konvencije i svaku izmenu Aneksa ili Konvencije prema članu 94, ukoliko su isti ratifikovani od strane Ruske Federacije i Republike Srbije;

b) „Nadležni organi za vazdušni saobraćaj“

za Republiku Srbiju - Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, ili svako lice ili telo ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavlja navedeni nadležni organ;

za Rusku Federaciju – Ministarstvo saobraćaja Ruske Federacije, ili svako lice ili telo ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavlja navedeno ministarstvo;

v) „Određeni avio-prevozilac“ - avio-prevozilac koji je određen i ovlašćen prema odredbama člana 3. ovog sporazuma;

g) „Tarifa“ - cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge, ali izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

d) „Teritorija“ - u odnosu na državu, ima značenje određeno članom 2. Konvencije;

đ) „Avio-prevozilac“, „vazdušni saobraćaj“, „međunarodni vazdušni saobraćaj“, i „zaustavljane u nekomercijalne svrhe“ imaju značenja koja su im određena članom 96. Konvencije;

e) „Kapacitet“ u odnosu na:

„vazduhoplov“ - plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na jednoj liniji ili delu linije;

„ugovoreni saobraćaj“ - kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu na jednoj liniji ili delu linije;

ž) „Određene linije“ - linije koje su utvrđene ili treba da se utvrde u Aneksu;

z) „Ugovoreni saobraćaj“ - međunarodni vazdušni saobraćaj koji može da se obavlja na određenim linijama, u skladu sa odredbama ovog sporazuma.

ČLAN 2.

Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava utvrđena u ovom sporazumu radi uspostavljanja i obavljanja ugovorenog saobraćaja od strane određenih avio-prevozlaca na linijama utvrđenim u Aneksu ovog sporazuma, koji je njegov sastavni deo.

2. Tokom obavljanja međunarodnog vazdušnog saobraćaja na određenoj liniji, avio-prevozioci koje odredi država jedne ili druge strane ugovornice imaju sledeća prava:

- a) da lete bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;
- b) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe;
- v) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim za tu liniju u Aneksu uz ovaj sporazum radi ukrcavanja i/ili iskrcavanja putnika, robe i pošte.

3. Odredbe stava 2. ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevoziocu države jedne strane ugovornice da ukrcava putnike, prtljag i poštu koji se prevoze uz nadoknadu ili najam između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Tehnička i komercijalna pitanja u vezi sa korišćenjem vazduhoplova i prevozom putnika, prtljaga i pošte u ugovorenom saobraćaju regulišu se sporazumom između određenih avio-prevozlaca, a, ukoliko je neophodno, dostavljaju se na odobrenje nadležnim organima za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

5. Određeni avio-prevozioci države svake strane ugovornice mogu, radi pružanja tehničkih usluga njihovim vazduhoplovima na zemlji, zaključivati sporazume sa preduzećima države druge strane ugovornice koja poseduju potrebnu dozvolu za pružanje takvih usluga na teritoriji države druge strane ugovornice.

ČLAN 3.

Određivanje avio-prevozlaca i izdavanje dozvole za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da odredi avio-prevoziocima za obavljanje ugovorenog saobraćaja na određenim linijama i da o tome pismenim putem obavesti drugu stranu ugovornicu.

2. Po prijemu obaveštenja o određivanju avio-prevozlaca države jedne strane ugovornice, druga strana ugovornica, shodno odredbama st. 3. i 4. ovog člana, bez odlaganja izdaje svakom određenom avio-prevoziocu odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja (u daljem tekstu - operativna dozvola).

3. Nadležni organi za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu, pre izdavanja dozvole za obavljanje saobraćaja, da zahtevaju od avio-prevozioca koga je odredila druga strana ugovornica da ih uveri da je osposobljen da ispuni uslove propisane zakonima i propisima koje ti organi opravdano primenjuju na obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja.

4. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije izdavanje dozvole za obavljanje saobraćaja, ili da određenom avio-prevoziocu uvede uslove koje smatra neophodnim u pogledu korišćenja prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ako nije uverena da država strane ugovornice koja određuje avio-prevozioca, ili njeni

državljeni, imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem.

5. Avio-prevoznik koji je na taj način određen i ovlašten može, u svako doba, da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja pod uslovom da se pridržava odredbi ovog sporazuma.

ČLAN 4.

Povlačenje ili obustava dozvole za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da avio-prevoziocu, koga je odredila druga strana ugovornica, povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja, ili da obustavi korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ili da uvede uslove koje smatra neophodnim za korišćenje tih prava uvek kada:

a) ta strana ugovornica nije uverena da država strane ugovornice koja određuje avio-prevozioca, ili njeni državljani, imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem;

b) pomenuti određeni avio-prevoznik ne poštuje važeće zakone i propise strane ugovornice koja daje ta prava;

v) određeni avio-prevoznik na neki drugi način ne obavlja saobraćaj prema uslovima propisanim ovim sporazumom.

2. Osim ako je neodložno povlačenje, obustava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, ta prava se koriste tek nakon konsultacija sa nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice. Konsultacije počinju u roku od 60 dana od datuma podnošenja zahteva za konsultacije od strane bilo koje strane ugovornice, izuzev ako se drukčije ne dogovori.

ČLAN 5.

Aerodromske naknade i naknade za korišćenje postrojenja

Naknade i ostala plaćanja za korišćenje aerodroma i njegovih postrojenja, tehničkih i drugih sredstava i usluga, kao i sve naknade za korišćenje sredstava i usluga vazdušne plovidbe i komunikacionih sistema, naplaćuju se od određenih avio-prevoznika države druge strane ugovornice, u skladu sa cenama i tarifama uspostavljenim od strane svake strane ugovornice na teritoriji njene države, u skladu sa Konvencijom.

ČLAN 6.

Oslobađanje od carinskih dažbina i taksa

1. Vazduhoplovi koje u ugovorenom saobraćaju koriste određeni avio-prevoznici jedne strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, rezervni delovi, zalihe goriva i maziva, zalihe vazduhoplova (uključujući hranu, piće i duvan) koji se nalaze na vazduhoplovima, oslobođeni su carinskih dažbina i taksa po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema, rezervni delovi i zalihe ostanu na vazduhoplovu dok se ponovo ne izvezu.

2. Od carinskih dažbina i taksa takođe su oslobođeni:

a) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplov na teritoriju države jedne strane ugovornice, u granicama koje utvrde nadležni organi države navedene strane

ugovornice, za korišćenje na vazduhoplovu određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice koji obavlja ugovoreni saobraćaj;

b) oprema i rezervni delovi privremeno uneti na teritoriju države jedne strane ugovornice radi tehničkog održavanja ili popravke vazduhoplova koje u ugovorenom saobraćaju koriste određeni avio-prevozioci države druge strane ugovornice;

v) gorivo i maziva namenjeni za snabdevanje vazduhoplova koje za obavljanje ugovorenog saobraćaja koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, čak i kada se te zalihe koriste na delu linije iznad teritorije države druge strane ugovornice na kojoj su uneti na vazduhoplov.

3. Zabranjeno je koristiti materijale, zalihe i rezervne delove navedene u stavu 2. ovog člana u druge svrhe osim onih konkretno navedenih u ovom stavu. Materijali navedeni u stavu 2. ovog člana mogu se staviti pod nadzor ili kontrolu carinskih organa, u skladu sa carinskim propisima država strana ugovornica.

4. Oprema vazduhoplova, materijali, zalihe ili rezervni delovi zadržani na vazduhoplovu koji, u ugovorenom saobraćaju, koriste određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice, mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz odobrenje carinskih organa države te strane ugovornice. U tom slučaju mogu da se stave pod carinsku kontrolu pomenutih nadležnih organa dok se ponovo ne izvezu ili na drugi način potroše, u skladu sa carinskim propisima države te druge strane ugovornice.

5. Naknade za pružene usluge, skladištenje i carinjenje, naplaćuju se u skladu sa zakonodavstvom država strana ugovornica.

ČLAN 7.

Principi koji regulišu obavljanje ugovorenog saobraćaja

1. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica imaju pravične i podjednake mogućnosti za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

2. Prilikom obavljanja ugovorenog saobraćaja, određeni avio-prevozioci države svake strane ugovornice uzimaju u obzir interese određenih avio-prevozilaca države druge strane ugovornice, kako ne bi ugrožavali saobraćaj koji navedeni avio-prevozioci obezbeđuju na čitavim linijama, ili delu istih linija.

3. Ugovoreni saobraćaj koji obavljaju određeni avio-prevozioci država strana ugovornica tesno je povezan sa potrebom za prevozom na određenim linijama. Osnovni cilj svakog određenog avio-prevozioca je obezbeđivanje kapaciteta, pri opravdanom faktoru opterećenja, koji odgovara tekućim i opravdano predviđenim zahtevima za prevoz putnika, robe i pošte između teritorija njihovih država.

4. Odredbe o prevozu putnika (robe i pošte) koji se ukrcavaju i iskrcaju u mestima na određenim linijama na teritoriji države druge strane ugovornice i mestima na teritoriji treće države moraju da budu u skladu sa opštim principima da se kapacitet odnosi na:

a) zahteve saobraćaja za i sa teritorije države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca;

b) zahteve saobraćaja u oblasti kroz koju prolazi ugovoreni saobraćaj, nakon što se u obzir uzme i saobraćaj koji obavljaju avio-prevozioci država iz te oblasti;

v) zahteve za dalja odredišta.

ČLAN 8.

Dostavljanje informacija

Nadležni organi za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavljaju nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na njihov zahtev, one informacije koje mogu opravdano zahtevati radi razmatranja kapaciteta obezbeđenog u ugovorenom saobraćaju od strane određenih avio-prevozlaca države strane ugovornice koja je prvopomenuta u ovom članu. Takve informacije obuhvataju i detalje o obimu, rasporedu, poreklu i odredištu ugovorenog saobraćaja.

Sve dodatne informacije o vazdušnom saobraćaju, koje mogu da zahtevaju nadležni organi za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, predmet su razgovora i dogovora nadležnih organa za vazdušni saobraćaj države obe strane ugovornice.

ČLAN 9.

Primena zakonodavstva

1. Zakonodavstvo države jedne strane ugovornice kojim se reguliše ulazak na njenu teritoriju, boravak i odlazak sa njene teritorije vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj ili saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova, primenjuju se i na vazduhoplove avio-prevozlaca koje je odredila država druge strane ugovornice, dok se nalaze na teritoriji države prve strane ugovornice.

2. Zakonodavstvo države jedne strane ugovornice koje se odnosi na dolazak na njenu teritoriju, tranzit, boravak i odlazak sa njene teritorije putnika, posade, prtljaga, robe i pošte (kao što su formalnosti u vezi sa pasošima, carinom, valutom i zdravstvenim merama), primenjuje se na putnike, posadu, prtljag, robu i poštu vazduhoplova određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice dok su na teritoriji države prve strane ugovornice.

ČLAN 10.

Direktni tranzit

Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen u tu svrhu, podležu samo uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera bezbednosti protiv akata nasilja, kao i prevoza narkotika i psihotropnih supstanci.

Prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice oslobođeni su od carinskih dažbina, taksa i naknada na teritoriji države te strane ugovornice.

ČLAN 11.

Priznavanje potvrda i dozvola

1. Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je izdala ili priznala kao važeće jedna strana ugovornica, a čija važnost nije istekla, druga strana ugovornica priznaje kao važeće radi obavljanja ugovorenog saobraćaja, pod uslovom da su te potvrde ili dozvole izdate, ili priznate u skladu sa standardima utvrđenim prema Konvenciji.

2. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da, za letove iznad teritorije svoje države, odbije da prizna potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je njenim državljanima izdala ili priznala druga strana ugovornica.

ČLAN 12.

Prenos sredstava

1. Svaka strana ugovornica daje pravo određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice, na osnovu reciprociteta, da slobodno prenesu višak prihoda koji su navedeni avio-prevozioci ostvarili u vezi sa obavljanjem međunarodnog vazdušnog saobraćaja.

2. Navedeni prenos se vrši slobodno u bilo kojoj konvertibilnoj valuti po zvaničnom kursu koji važi na dan prenosa sredstava, shodno deviznim propisima države strane ugovornice sa čije teritorije se obavlja prenos. Na ove prenose se ne primenjuju nikakve naknade, osim uobičajenih bankarskih naknada.

3. Odredbe ovog člana ne utiču na pitanja oporezivanja koja su predmet zasebnog sporazuma između strana ugovornica.

ČLAN 13.

Predstavništva avio-prevozilaca

1. Određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice imaju pravo da, u skladu sa zakonodavstvom države druge strane ugovornice, osnuju i održavaju svoja predstavništva na teritoriji države druge strane ugovornice sa sopstvenim upravnim, tehničkim, operativnim i drugim specijalizovanim osobljem koje je potrebno za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

2. Određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice imaju pravo da prodaju sopstveni prevoz koristeći svoja prevozna dokumenta na teritoriji države druge strane ugovornice, u skladu sa zakonodavstvom te države. Prodaja se može obavljati direktno u predstavništvima određenih avio-prevozilaca, ili preko ovlašćenih prodajnih agencija, koje poseduju odgovarajuću dozvolu za pružanje navedenih usluga.

ČLAN 14.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da zahteva konsultacije o standardima bezbednosti u svakoj oblasti koja se odnosi na vazduhoplovna postrojenja, posade, vazduhoplove ili njihovo korišćenje od strane određenih avio-prevozilaca, koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od 30 dana od dana prijema pismenog zahteva podnetog od strane jedne strane ugovornice drugoj strani ugovornici.

2. Ako, nakon konsultacija navedenih u stavu 1. ovog člana, jedna strana ugovornica zaključi da druga strana ugovornica ne održava i ne sprovodi efikasno standarde bezbednosti u bilo kojoj od oblasti navedenih u stavu 1. ovog člana, a koji odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji, druga strana ugovornica biva obaveštena o tim zaključcima i merama koje se smatraju potrebnim za usklađivanje sa standardima. Ukoliko druga strana ugovornica ne preduzme odgovarajuće mere u roku od 15 dana, ili u dužem roku koji dogovore strane ugovornice razmenom pismenih obaveštenja diplomatskim putem, stvara se osnov za primenu člana 4. ovog Sporazuma od strane prve strane ugovornice.

3. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, svaki vazduhoplov koji koriste određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice u saobraćaju za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu od strane ovlašćenih predstavnika te druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i na platformi, radi provere važnosti dokumenata vazduhoplova, kao i dokumenata posade i vidljivog stanja vazduhoplova i njegove opreme (dalje u ovom članu „pregled na platformi“), pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja vazduhoplova.

4. Ako takav „pregled na platformi“ ili niz „pregleda na platformi“ daju povod za ozbiljnu zabrinutost

da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji, ili

da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja bezbednosnih standarda utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

strana ugovornica koja vrši pregled ima pravo, u smislu člana 33. Konvencije, da izvede zaključak da zahtevi prema kojima su potvrde ili dozvole tog vazduhoplova, ili posade tog vazduhoplova izdate ili priznate nisu jednaki minimalnim standardima utvrđenim prema Konvenciji.

5. U slučaju da pristup u cilju obavljanja „pregleda na platformi“ nekog vazduhoplova koji koristi avio-prevozioc ili avio-prevozioci države jedne strane ugovornice, u skladu sa stavom 3. ovog člana, bude uskraćen od strane predstavnika avio-prevozioca ili avio-prevoziolaca, druga strana ugovornica može da zaključi da postoji sumnja za ozbiljnu zabrinutost koja je navedena u stavu 4. ovog člana i da donese zaključke navedene u tom stavu.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja avio-prevoziocu ili avio-prevoziocima države druge strane ugovornice u slučaju da prva strana ugovornica zaključi, bilo na osnovu „pregleda na platformi“, niza „pregleda na platformi“, uskraćivanja pristupa radi „pregleda na platformi“, konsultacija ili na drugi način, da je neposredan postupak neophodan za bezbedno obavljanje saobraćaja avio-prevoziolaca.

7. Svaki postupak jedne strane ugovornice, u skladu sa st. 2 i 6. ovog člana, prekida se kada prestane da postoji osnov za preduzimanje tog postupka.

ČLAN 15.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da obaveza jedne strane prema drugoj strani da obezbeđuje civilno vazduhoplovstvo od nezakonitih radnji, predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja opšte primene njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovstvu, potpisane u Tokiju, 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica vazduhoplova, potpisane u Hagu, 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu, 23. septembra 1971. godine i Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji opslužuju međunarodno civilno vazduhoplovstvo, kojim se dopunjuje Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva od 23. septembra 1971. godine, potpisanog u Montrealu 24. februara 1988. godine i svih drugih

međunarodnih sporazuma o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koji su obavezujući za obe strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma i uređaja za vazdušnu plovību i bilo koje druge opasnosti uperene protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva.

3. Strane ugovornice postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu i tehničkim zahtevima koje je definisala Međunarodna organizacija za civilno vazduhoplovstvo, utvrđenim u Aneksima uz Konvenciju, u meri u kojoj se te odredbe i tehnički zahtevi primenjuju na strane ugovornice; one zahtevaju da korisnici vazduhoplova u njihovom registru, korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na njihovoj teritoriji i korisnici međunarodnih aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu s odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.

4. Svaka strana ugovornica može da zahteva od korisnika vazduhoplova da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu i zahteve navedene u stavu 3. ovog člana, za ulazak na teritoriju, odlazak sa teritorije, ili tokom boravka na teritoriji države te druge strane ugovornice.

Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se na njenoj teritoriji efikasno primenjuju odgovarajuće mere za zaštitu vazduhoplova i pregled putnika, posada, ručnog prtljaga, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu opravdanih specijalnih mera obezbeđivanja zbog određene pretnje.

5. U slučaju nezakonite otmice civilnog vazduhoplova ili nekih drugih nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma ili uređaja za vazdušnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj na taj način što olakšavaju komunikacije i primenjuju druge odgovarajuće mere namenjene za brzo i bezbedno okončanje takvog incidenta ili pretnje incidentom.

ČLAN 16.

Tarife

1. Tarife određenih avio-prevozlaca na određenim linijama između teritorija država dve strane ugovornice utvrđuju se na razumnim nivoima, uz dužno poštovanje svih relevantnih faktora, uključujući troškove obavljanja saobraćaja, interes korisnika, opravdanu dobit, vrstu usluge i tarife drugih avio-prevozlaca koji obavljaju saobraćaj na određenim linijama ili delu određenih linija.

2. Određeni avio-prevozioci utvrđuju tarife samostalno ili, po sopstvenom izboru, u međusobnoj saradnji, ili saradnji sa drugim avio-prevoziocima.

3. Nadležni organi za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice mogu da zahtevaju da se tarife podnose na saglasnost u odgovarajućoj formi. Tarife se podnose najkasnije 30 dana pre datuma predloženog za uvođenje, osim ukoliko nadležni organi za vazdušni saobraćaj dozvole da se podnošenje obavi u najkraćem mogućem roku.

4. Ako nadležni organi za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice zahtevaju podnošenje tarife, ista stupa na snagu tek kada bude

odobrena. U slučaju da je rok za podnošenja skraćen, u skladu sa stavom 3, period u kojem se mora dostaviti obaveštenje o neslaganju je kraći od 30 dana.

5. Ako se nadležni organi za vazdušni saobraćaj ne slažu oko tarifa koje su im podnete na saglasnost u skladu sa ovim članom, spor može da se rešava prema odredbama člana 18. ovog sporazuma.

6. Nadležni organi za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice mogu da intervenišu u vezi tarife koja je podneta na saglasnost i osnovni cilj takve intervencije je:

- a) sprečavanje neopravdano diskriminatornih tarifa;
- b) zaštita potrošača od cena koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne zbog zloupotrebe dominantnog položaja;
- v) zaštita avio-prevoznika od cena u meri u kojoj su veštački niske zbog neposrednih ili posrednih državnih subvencija;
- g) zaštite avio-prevoznika od niskih cena, ukoliko postoji dokaz o nameri da se eliminiše konkurencija.

7. Tarife koje naplaćuju određeni avio-prevoznici države jedne strane ugovornice za prevoz između teritorije države druge strane ugovornice i teritorije treće države podleže odobrenju nadležnih organa za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice i nadležnih organa za vazdušni saobraćaj te treće strane. Međutim, nadležni organi za vazdušni saobraćaj države prve strane ugovornice neće zahtevati različite tarife od tarifa svojih avio-prevoznika za saobraćaj između istih mesta. U skladu sa zakonodavstvom država strana ugovornica, određeni avio-prevoznik države jedne ili druge strane ugovornice podnosi tarife nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice prema njegovim zahtevima. Ukoliko se nadležni organi za vazdušni saobraćaj ne saglase sa podnetom tarifom, oni dostavljaju obaveštenje o odbijanju takve tarife. Obaveštenje se dostavlja avio-prevozniku najkasnije 15 dana pre datuma predviđenog za uvođenje tarife. U tom slučaju određeni avio-prevoznik koji je podneo tarifu na saglasnost može, za prevoz između istih tačaka na liniji, da uvede tarife koje naplaćuje određeni avio-prevoznik države druge strane ugovornice koja je odbila podnete tarife.

8. Tarife koje su utvrđene u skladu sa odredbama ovog člana ostaju na snazi dok se ne utvrde nove tarife.

ČLAN 17.

Konsultacije

1. U duhu bliske saradnje, nadležni organi za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica konsultuju se povremeno kako bi obezbedili da se odredbe ovog sporazuma primenjuju i sprovode na odgovarajući način i, ukoliko je neophodno, da razmotre eventualne izmene Sporazuma.

2. Svaka strana ugovornica može da zahteva konsultacije koje počinju u roku od 60 dana od dana prijema zahteva, osim ukoliko se oba nadležna organa za vazdušni saobraćaj ne dogovore o produženju ili skraćenju ovog roka.

ČLAN 18.

Izmene sporazuma

1. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra za potrebno da se izmeni bilo koja odredba ovog sporazuma, može da zahteva konsultacije sa nadležnim organima

za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa članom 17. ovog sporazuma.

2. Izmene Sporazuma stupaju na snagu na dan prijema poslednjeg obaveštenja diplomatskim putem od strane obe strane ugovornice da su ispunjene sve neophodne unutrašnje procedure za stupanje na snagu takvih izmena.

3. Svaka izmena Aneksa može da se dogovori između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

ČLAN 19.

Usaglašenost sa multilateralnim sporazumima

Ukoliko bude zaključena bilo kakva multilateralna konvencija ili sporazum koji se odnosi na vazdušni saobraćaj, ovaj sporazum može se izmeniti tako da se uskladi sa odredbama tih konvencija ili sporazuma.

ČLAN 20.

Prestanak važenja sporazuma

Svaka strana ugovornica može, u bilo kom trenutku, da dostavi drugoj strani ugovornici obaveštenje o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje se istovremeno dostavlja i Međunarodnoj organizaciji za civilno vazduhoplovstvo. U tom slučaju, Sporazum prestaje da važi 12 meseci od dana kada druga strana ugovornica primi obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važnosti ne povuče sporazumno pre isteka navedenog roka.

Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je obaveštenje primljeno 14 dana od dana prijema obaveštenja od strane Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

ČLAN 21.

Rešavanje sporova

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, strane ugovornice ga rešavaju pregovorima između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

2. Ako nadležni organi za vazdušni saobraćaj ne postignu dogovor, spor se rešava diplomatskim putem.

3. Ako strane ugovornice ne reše spor u skladu sa st. 1 i 2, isti se, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, podnosi Arbitražnom sudu koji se sastoji od tri arbitra, od kojih dvojicu određuje svaka strana ugovornica, a trećeg određuju dva tako određena arbitra.

4. U slučaju da se spor podnese na arbitražu, svaka strana ugovornica određuje jednog arbitra u roku od 60 dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi od druge obaveštenje, diplomatskim putem, kojim se zahteva arbitraža spora, a treći abitar se određuje u roku od narednih 60 dana. Ako jedna ili druga strana ugovornica ne odredi arbitra u navedenom roku, ili ako treći arbitar ne bude određen u navedenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo da odredi arbitra ili arbitre, u zavisnosti od slučaja. Međutim, arbitar ne može biti državljanin jedne ili druge strane ugovornice i mora da bude državljanin države koja ima diplomatske odnose sa državama obe strane ugovornice u trenutku određivanja.

Ako je predsednik Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo državljanin jedne ili druge strane ugovornice, potrebna određivanja vrši jedan od potpredsednika Saveta Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo, koji nije državljanin države jedne ili druge strane ugovornice. Ako je potpredsednik Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo državljanin jedne ili druge strane ugovornice, određivanje vrši najstariji član Saveta Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo, koji nije državljanin države jedne ili druge strane ugovornice.

5. Treći arbitar vrši dužnost predsednika Arbitražnog suda.

6. Arbitražni sud sam utvrđuje svoj postupak.

7. Svaka odluka Arbitražnog suda je obavezujuća za obe strane ugovornice.

8. Svaka strana ugovornica snosi troškove svoga člana, kao i svog predstavljanja u arbitražnom postupku. Troškove predsedavajućeg i sve druge zajedničke troškove snose ravnomerno strane ugovornice.

ČLAN 22.

Registracija sporazuma

Ovaj sporazum, kao i sve njegove izmene i dopune, registruju se kod Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

ČLAN 23.

Stupanje na snagu

1. Ovaj sporazum stupa na snagu datumom poslednjeg pismenog obaveštenja dobijenog diplomatskim putem jedne ili druge strane ugovornice drugoj strani ugovornici da je ispunila sve neophodne unutrašnje procedure za stupanje na snagu ovog sporazuma.

2. Stupanjem na snagu ovog sporazuma, u pogledu odnosa između Republike Srbije i Ruske Federacije, prestaje da važi Sporazum o vazдушnom saobraćaju između Vlade Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika i Saveznog izvršnog veća Skupštine Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, potpisan 7. juna 1990. godine, kao i svi dodaci tog sporazuma.

U POTVRDU ČEGA SU, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u dva primerka u Moskvi dana 21.10.2011., na ruskom, srpskom i engleskom jeziku od kojih su svi tekstovi podjednako autentični.

U slučaju razlika u tumačenju, primenjuje se tekst na engleskom jeziku.

ZA VLADU REPUBLIKE SRBIJE

Milutin Mrkonjić, s.r.

ministar za infrastrukturu i energetiku

ZA VLADU RUSKE FEDERACIJE

Igor Jevgenjevič Levitin, s.r.

ministar transporta u Vladi Ruske
Federacije

ANEKS

SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE RUSKE FEDERACIJE

Raspored linija

1. Linije na kojima saobraćaj mogu da obavljaju određeni avio-prevozioci Republike Srbije u oba pravca:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Mesta u Republici Srbiji	Mesta u trećim državama *	Moskva, jedno mesto po izboru, druga mesta *	Mesta u trećim državama *

2. Linije na kojima saobraćaj mogu da obavljaju određeni avio-prevozioci Ruske Federacije u oba pravca:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Mesta u Ruskoj Federaciji	Mesta u trećim državama *	Beograd, Niš, druga mesta *	Mesta u trećim državama *

* podleže posebnom dogovoru između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica:

Napomene:

1. Pravo određenog avio-prevozioca države jedne strane ugovornice da prevozi putnike, prtljag, robu i poštu između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice i mesta na teritoriji treće države (korišćenje saobraćajnih prava pete slobode) podleže posebnom dogovoru između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

2. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica mogu da izostave mesta međusletanja i mesta dalje od teritorija država strana ugovornica .

3. Pravo kombinovanja mesta poletanja ili mesta sletanja na teritorijama država strana ugovornica, kao i mesta u trećim državama podleže posebnom dogovoru između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

4. Svako obavljanje saobraćaja duž trans-sibirske, trans-polarne i trans-azijske mreže vazdušnih puteva, koje se nalaze u vazdušnom prostoru Ruske Federacije, podleže posebnom dogovoru između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

5. Avio-prevoznik ili avio-prevozioci država strana ugovornica mogu da budu određeni za obavljanje redovnog vazdušnog saobraćaja između dva grada na određenim linijama, u skladu sa ovim aneksom.

6. Čarter letovi i dodatni letovi obavljaju se u skladu sa zakonodavstvom obe države strane ugovornice.

7. Određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice mogu, za letove između određenih mesta na teritoriji država strana ugovornica, da zaključe sa avio-prevoziocima jedne ili druge strane ugovornice ili avio-prevoziocima iz trećih država takve marketinške dogovore o saradnji, kao što je „podela koda” , u skladu sa ovim aneksom, pod uslovom da svi avio-prevozioci koji učestvuju u takvom dogovoru poseduju odgovarajuća odobrenja, ispunjavaju uslove koji se obično zahtevaju takvim dogovorima, i da pri prodaji prevoznih dokumenata jasno naznače kupcu na mestu prodaje koji od avio-prevozilaca obavlja saobraćaj na određenom delu linije i sa kojim avio-prevoziocem kupac stupa u ugovorni odnos.

Učestvovanje u dogovoru „podele koda” se ne računa kao frekvencija za avio-prevozioca koji ne obavlja saobraćaj.

Svi aranžmani „podele koda” podležu prethodnom odobrenju od strane nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država obe strane ugovornice.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.